

Tábor byl bohaté a prosperující město se širokou majetkovou základnou a vzkvétající řemeslnou výrobou, zejména soukenictvím. Od roku 1452, kdy se poddal zemskému správci Jiřímu z Poděbrad, byl věrným služebníkem českých králů až do roku 1547, kdy se přidal ke stavovskému povstání proti Ferdinandovi I. Po prohře povstání byl Tábor potrestán odnětím velké části majetků a dosazením královského rychtáře.

Od husitské revoluce začal vzrůstat laický vliv na správu zádušního jmění, protože církvi byl odebrán její majetek. O zádušní hospodaření se starali kostelníci, v první polovině 16. století převzali jejich funkci úředníci a kostelníkům zůstala jen péče o kostel. Zprávy o záduší měly být zaznamenávány do zádušní knihy, kde byly zapsány příjmy a výdaje záduší, seznam bohoslužebných předmětů, zápisy pamětního a správního charakteru. Příjmy záduší plynuly z petic (ofěr), z pohřbů v kostele a na hřbitově, ze zvonění, z úroků z domů, lesů, zahrad, polí, vinic, vsí atd. Nejčastějšími výdaji byly platy faráři, varhaníkovi, zvoníkovi, kuchaře, za opravy v kostele a na faře, za otop na faru, za potraviny, víno aj.

Hlavním tématem mé práce je rozbor tábořských kostelních počtů z let 1509-1510.

Jsou zapsány na šesti foliích a uloženy v Okresním archivu v Táboře. Počty vedli kostelníci Mikuláš sladovník a Jan Malšický. Účty jsou rozděleny na čtyři části: příjmy kostelníků, výdaje na faru, za pivo a za praní prádla. Příjmy kostelníků jsou jedinými příjmy v účtech. Jsou tu uvedeny příjmy od tábořské městské rady a za prodej mláta a piva. V účtech výdajů na faru jsou nejčastěji uvedeny výdaje za uhlí, dřevo, za ječmen a mláto pro prasata, za chleba, za různé opravy a za plat kuchařky. Účty za pivo uvádí vydání za nákup piva. Každý měsíc se na faru kupoval alespoň věrtel piva. V dubnu 1510 si nechali na faru uvařit várku piva. Pivo se skladovalo ve sklepě pod farou. Nejrozsáhlejší část účtů tvoří výdaje za praní prádla. Z účtů za praní prádla se dozvídáme, kdo byl v té době na faře. Byl tu farář, dva kněží Bartoš a Jan, zvoník a pachole. V účtech jsou uvedena jména tábořských měšťanů a několika obyvatel okolních vesnic, u některých také známe jejich povolání.